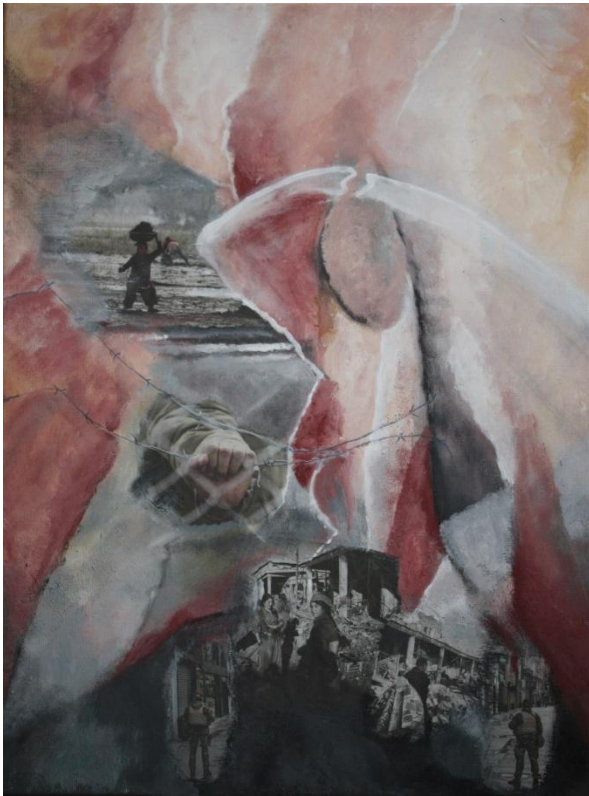

Dagelijkse overweging in de 40-dagentijd – 09 maart 2026

Vallen en opstaan

Op het moment dat ik deze column schrijf, luister ik met één oor naar een verslag van de wedstrijd shorttrack 1000 meter vrouwen op de Olympische spelen, en ik hoor uit de wijze waarop de verslaggever zijn woorden kiest, dat er iemand gevallen is.

Jaren training, jarenlang alles opzij gezet voor dit ene ultieme moment en je valt. Vallen en opstaan horen bij het leven, dat weten we allemaal. Vallen hoeft niet alleen letterlijk, je kunt ook figuurlijk vallen: alles wat je hebt opgebouwd lijkt uit je handen geslagen te worden.

Soms zijn er momenten dat je niet meer op wilt staan: laat mij maar liggen....

En toch: steeds die Hand die naar je blijft reiken, die altijd om blijft zien naar die mens, die daar ligt, uitgeteld, niet gezien.

Vallen is gebrokenheid: Er is altijd Eén die naar je om blijft zien, dat vraagt om geloof, om door te durven blijven gaan, wetend dat er altijd Iemand is die je nooit loslaat die naar je blijft reiken.

Nu nog geloven!

Geschreven door: Marja van der Horst

Gedeeld door: Pastor Saskia Treu